

“Kletsen met mijn moeder” (3)

Gerard van de Kamp

In de vorige uitgave van de Graver had ik iets verteld over maken van het boekje “Kletsen met mijn moeder”. Hieronder nog een klein gedeelte uit het boekje: “Kletsen met mijn moeder”.

We gaan weer toeren!

Het boekje is bijna af, maar ik heb nog best wel wat lege plekken onder de namen. Niet van iedereen hebben we een verhaal. Als ik dan nog eens ga lezen, dan valt het mij op dat de mensen genoemd worden met de naam van de boerderij. Gerrit van de Tuk, Hartger van de Blankevoort. Hé ma, zou het leuk zijn om wat foto's van de boerderijen erbij te doen. Ma reageert gelijk razend enthousiast: “Dat kunnen we doen”.

Ik ga er eens over nadenken en maak met ma een afspraak om op donderdagavond, net voor mijn vakantie, een rondje te rijden met de auto. Als ik bel, verteld ma mij gelijk dat we Ome Hendrik van de Kokkehut vergeten zijn. Ze is dus al druk aan het meedenken met het boekje. Dat is leuk.

Als ik haar op ga halen, heeft ze al een soort route uitgestippeld om zoveel mogelijk boerderijen te zien. “Als we nu eerst naar ons oude huis gaan, naar “De Loos”, dan kunnen we daarna verder naar de Blankevoort en naar de “Nieuwe Beek”. En daar gaan we op pad en het gaat heel goed.

Ze weet overal goed de weg en ik let op het verkeer. Na een uur komen we via de Huddingweg op de Gervenseweg om de boerderij “Gerven” te vinden. Ik vertel haar dat ik hier ook wel kom met de Roodwit-bus om Wessel Kieft op te halen. Die woont daar op de hoek. We rijden verder, maar kunnen nergens Gerven vinden.

Bij een boerderij zien we iemand lopen en gaan even vragen. Het blijkt Jan Bouw te zijn, broer van Bessel en Wiendelt. Die verteld dat Gerven op de hoek ligt van de Huddingweg en de Gervenseweg. Dus wat denk je: Wessel woont op Gerven, daar kom ik het hele voetbalseizoen al op het erf. Lachen!

We maken een foto en rijden door naar "De Ridder". Ik weet dat bij Hetty van Panhuis op Renselaar een rustpunt is. Daar kun je op het erf een bakje koffie drinken. Moet je zelf inschenken en zelf het geld in een bakje gooien. Als we op het erf aankomen, zit Hetty met de familie koffie te drinken. Vier paar donkere ogen kijken ons aan en Hetty begint gelijk te kletsen en nodigt ons uit om erbij te komen zitten. Veel gezelliger en de koffie is gratis. Haar man Gijs van Panhuis vind onze toer prachtig en laat een foto zien, waarop zijn voorouders op staan. Daar staan ook onze Ome Jan en Ome Gerrit op. Ma glundert en vind het prachtig en Gijs baalt, want hij moet aan het werk. We nemen geen tweede bakje koffie, wij moeten verder. We maken nog een foto van Groot Hell en Hoonhorst, waar Opa van Drie geboren is en dan gaan we naar huis. Het was een gezellige avond.

Het gezin van Opa van de Kamp

Bij opa Gerrit van de Kamp waren ze thuis met 7 kinderen. De moeder van opa was Bartje van Diest. De vader van Opa Gerrit heette ook Gerrit van de Kamp

1. Gaartje van de Kamp. (van de Klunenburg)
2. Knelisje van de Kamp (van De Sligtenhorst)
3. Hartger van de Kamp (van De Blankenvoort)
4. Bartus van de Kamp (dit was dus mijn opa)
5. Knelis van de Kamp (van tante Joukje)
6. Gerrit van de Kamp (van De Tuk)
7. Klaas van de Kamp (van De Ridder)
8. Hendrik van de Kamp (van De Kokkehut)

Opa en Opoe van de Kamp, samen met Lijsje-meu.

Bartus van de Kamp

Bartus was dus mijn opa. Getrouwd met Elbertje van de Ridder. Ik heb opa wel gekend, maar hij is overleden toen ik 3 jaar oud was. Ik ken hem dus eigenlijk alleen van foto's.

Een prachtige foto van mijn opa met een ouderwetse houten kruiwagen. Ook op hogere leeftijd was hij nog altijd volop aan het werk.

Elbertje, mijn opoe, kwam uit Bijsteren.

In 1920 kocht opa Bartus een stuk land aan de Roosendaalseweg. Volgens ma was het een stuk "stroet" en een stuk "hei". Stroet? Daar heb ik nog nooit van gehoord.

Als zo'n stuk land gekocht was, werd de heidemaatschappij ingeschakeld en die gingen dat dan cultiveren. Ze kwamen dan met een hele groep mensen en gingen aan het werk. In die tijd werkten er heel veel burgers bij de Heidemaatschappij.

Ze kwamen met 2 paarden en een kar. Er werden soort rails aangelegd en daarop werd met de kar het zand verplaatst. Nadat het land klaar was, werd op

een iets hoger gelegen deel het woonhuis gebouwd. Ze wilden toen ook nog een schuur bouwen, maar eigenlijk was er niet zoveel geld meer. De schuur is dus ook “zuinigjes’ gebouwd. Er werden niet echt goede planken en balken gebruikt, maar ze gebruikten vooral “slieten”. Dat zijn dus gezaagde dennenboomstammen.

Leuk om te horen: Deze zuinig gebouwde schuur is nu nog het woonhuis van mijn moeder. In het voorste gedeelte van de schuur werd een bakhuis gebouwd. Achterin waren wat varkenshokken en daar stond de boerenwagen. Zo’n hele ouderwetse boerenwagen. Kennissen uit Rotterdam de kar altijd: de “100-jarige”.

To zover mijn verhaal, ik vind het leuk om reacties te ontvangen via E-mail: G.J.Kamp1970@kpnmail.nl

+++